

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

navrhovatelky: **J. M.**, narozena „X“,
bytem „X“,

a

účastníků

řízení:

1) Magistrát města Chomutova,

sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

2) Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí,

zastoupen JUDr. Václavem Luřchou, advokátem,

sídlem náměstí Jiřího z Lobkovic 2406/9, 130 00 Praha 3,

o návrhu na neplatnost voleb do Zastupitelstva obce Křimov konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se návrhem doručeným soudu dne 18. 10. 2018, tj. v zákonem stanovené lhůtě, podle § 60 odst. 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), domáhala vyslovení neplatnosti voleb do Zastupitelstva obce Křimov (dále jen „zastupitelstvo“) konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018.

Návrh

2. V návrhu navrhovatelka předslala, že byla kandidátkou volební strany NEZÁVISLÍ PRO KŘIMOVSKO uvedenou na kandidátní listině i na hlasovacím lístku pod č. 1. Tato volební strana pořádala dne 22. 9. 2018 společenskou akci pro veřejnost v sále, který se nachází v prvním patře budovy Obecního úřadu Křimov. Navrhovatelka namítala, že v přízemí u schodů vedoucích do prvního patra rozdávala Š. B., dcera H. B. kandidujícího za volební stranu Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí [dále jen „účastník 2)], dokument nazvaný FAKTA A MÝTY O VOLEBNÍM PROGRAMU PANÍ JIŘINY MODRIANSKÉ (dále jen „Fakta a mýty“). V tomto dokumentu H. B. navrhovatelku napadal a podával nepravdivé informace s cílem navrhovatelku poškodit před nadcházejícími volbami. Tím podle navrhovatelky ovlivnil spoluobčany obce Křimov při

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

volbách do zastupitelstva. Navrhovatelka dodala, že Š. B. zároveň odrazovala případné zájemce od návštěvy zmíněné společenské akce. K uvedenému jednání podala navrhovatelka dne 24. 9. 2018 trestní oznámení.

3. Navrhovatelka namítala, že v první den voleb kolem 13:00 hodin přivezli kandidáti účastníka 2) H. B. a J. B. do restaurace umístěné v přízemí budovy Obecního úřadu Křimov, kde byla v prvním patře zároveň volební místnost, tzv. volební guláš, k jehož konzumaci zval H. B. přítomné účastníky voleb i členy volební komise. Podle navrhovatelky tím porušil § 30 odst. 3 volebního zákona, když v den voleb prováděl volební propagaci a agitaci volební strany, za kterou kandidoval. Dodala, že předsedkyně volební komise byla odpovědná za zajištění průběhu voleb a měla tomuto jednání zabránit, na což ji navrhovatelka upozornila.

Vyjádření dalších účastníků řízení

4. Magistrát města Chomutova (dále jen „volební orgán“) se k návrhu nevyjádřil.
5. Účastník 2) ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že se nedopustil žádné nedovolené volební agitace. Dokument Fakta a mýty je podle účastníka 2) komentářem jednoho politika k programu politika druhého, který je pouhým vyjádřením svobody slova a nemůže mít za následek neplatnost voleb. Dokument shrnuje tvrzení navrhovatelky, oponuje jim a obsahuje výhradně pravdivé informace. Účastník 2) zdůraznil, že navrhovatelka ani nijak neprokázala, že by tento dokument mohl být schopen nějak ovlivnit volby.
6. Zároveň účastník 2) vyloučil jakoukoli volební agitaci v době voleb a dodal, že navrhovatelka ani v tomto případě netvrdila ani neprokázala, jakým způsobem by konzumace guláše měla nedovoleně ovlivňovat volby, resp. že by tyto aktivity H. B. byly činěny za účelem ovlivnění voleb. Tvrzená konzumace guláše nebyla podle účastníka 2) z jeho strany nijak iniciována ani podporována v souvislosti s účastí na volbách, resp. nebyla s volbami spojena. Účastník 2) zdůraznil, že nedošlo k porušení volebního zákona, natožpak aby jednání H. B. hrubým způsobem ovlivnilo výsledek voleb. Podle něj by se teoreticky mohlo o tzv. kupčení s hlasy jednat v případě, že by guláš byl vydáván za hlas ve prospěch určitého kandidáta nebo volební strany. K tomu odkázal na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 57/10 a sp. zn. I. ÚS 523/98 s tím, že při posuzování politické agitace pro prohlášení voleb za neplatné je třeba příslušná ustanovení interpretovat restriktivně.
7. Účastník 2) dodal, že je třeba prokázat, že došlo k hrubému ovlivnění výsledku voleb, nicméně navrhovatelka neuvedla, jakým způsobem k ovlivnění voleb došlo. Nepopsala počet hlasů, které jednotliví kandidáti získali, ani počet hlasů, které by získali, kdyby během voleb nesnědli guláš či by další kandidáti nekomentovali volební program navrhovatelky. Účastník 2) podotkl, že NEZÁVISLÍ PRO KŘIMOVSKO nezískali žádný mandát, což je podle něj dostatečně vypovídající. Poznamenal, že není na místě se domnívat, že se jednáním H. B. či jiných osob podařilo odradit voliče strany NEZÁVISLÍ PRO KŘIMOV takovým způsobem, že by nezískali ani 5 % hlasů. Účastník 2) naopak získal 64,06 % hlasů a skutkové okolnosti popsané navrhovatelkou podle něj ani nemohly hlasování ovlivnit. Navrhl, aby soud návrh v celém rozsahu zamítl.

Volební dokumentace

8. Soud si vyžádal u volebního orgánu příslušnou volební dokumentaci. Ze zápisu o průběhu a výsledku hlasování ve volebním okrsku soud zjistil, že ve volbách kandidovaly celkem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

čtyři volební strany, přičemž při hlasování a zjišťování výsledků hlasování nebyly okrskové volební komisi podány stížnosti ani oznámení; tento zápis je podepsán všemi pěti členy okrskové volební komise.

Posouzení věci soudem

9. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se může za podmínek stanovených zvláštními zákony občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je výše citovaný volební zákon (zákon č. 491/2001 Sb.), podle jehož § 60 odst. 1 se podáním návrhu na neplatnost hlasování, na neplatnost voleb nebo na neplatnost volby kandidáta může domáhat ochrany u soudu každá osoba zapsaná do seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl člen zastupitelstva obce volen, jakož i každá volební strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do tohoto zastupitelstva, přičemž návrh je třeba podat nejpozději deset dnů po vyhlášení výsledků voleb do zastupitelstev obcí Státní volební komisí.
10. Před vlastním meritorním projednáním podaného návrhu se soud nejprve zabýval tím, zda nejsou dány nějaké překážky, které by mu bránily o předmětném návrhu věcně rozhodnout. Dospěl přitom k závěru, že žádné takové překážky nejsou dány, neboť návrh byl podán u věcně a místně příslušného soudu v zákonem stanovené desetidenní lhůtě po vyhlášení výsledků voleb a navrhovatelka byla k podání návrhu aktivně legitimována, neboť byla ke dni konání voleb zapsána ve stálém seznamu voličů pro volby do Zastupitelstva obce Křimov.
11. Navrhovatelka se domáhala vyslovení neplatnosti voleb do zastupitelstva. V souladu s § 90 odst. 2 větou první s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 1 volebního zákona jsou v řízení o návrhu na neplatnost voleb účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán a politická strana, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů, na jejichž kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena. Volebním orgánem v daném případě je v souladu s úpravou obsaženou v hlavě II volebního zákona Magistrát města Chomutova. Navrhovatelka ve svém návrhu napadala jednání kandidátů volební strany Nezávislí kandidáti z Křimova a okolí, a proto je v souladu s § 90 odst. 2 větou první s. ř. s. dalším účastníkem řízení i tato volební strana, tj. účastník 2).
12. Podle § 60 odst. 3 volebního zákona *„[n]ávrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, pokud má za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb.“* Z citovaného ustanovení vyplývá, že návrh na neplatnost voleb je důvodný při splnění třech předpokladů, kterými jsou protizákonnost spočívající v porušení některého ustanovení volebního zákona, souvislost mezi touto protizákonností a celkovým počtem hlasů odevzdaných pro určitou volební stranu nebo její jednotlivé kandidáty, jakož i to, že tato protizákonnost ovlivnila (nikoli pouze mohla ovlivnit) výsledek voleb jako celek, a to hrubým způsobem. Protizákonnost musí dosahovat takové intenzity, že je možno důvodně předpokládat odlišné výsledky voleb, tedy jiné složení zastupitelského sboru, pokud by k takovému jednání nedošlo (tzv. „zatemnění“ volebního výsledku. Tyto jednotlivé předpoklady pro vyslovení neplatnosti voleb či hlasování ve volbách, které formuloval Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 2.

7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, publ. pod č. 354/2004 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, musí být splněny kumulativně. To znamená, že pokud kterýkoli z těchto předpokladů nenastal či nebyl prokázán, není možné návrhu vyhovět.

13. Na tomto místě soud v souladu s ustálenou judikaturou správních (volebních) soudů připomíná, že soudní řízení ve věcech volebních není založeno na principu inkvizičním, ve kterém by sám soud vyhledával veškeré relevantní důkazy k tvrzení účastníků, ale je založeno na zásadě, že každý musí svá tvrzení doložit dostatečnými důkazy. V tomto směru tedy navrhovatele tíží důkazní břemeno, jehož neunesení má obecně za následek neúspěch v soudním řízení (srov. např. usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2011, č. j. 15 A 72/2011-87, nebo ze dne 11. 11. 2014, č. j. 40 A 21/2014-56, dostupná na www.nssoud.cz). Tomu odpovídá i závěr Ústavního soudu vyslovený v jeho nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, dostupném na nalus.usoud.cz, podle něhož „... je lid zdrojem veškeré státní moci a mimo jiné se v této roli podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb. Tomu odpovídá i zákonná úprava volebního soudnictví a ověřování voleb. Pro procesní úpravu volebního soudnictví a postup v takovém řízení z toho plyne vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů. Předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá.“ V nálezu ze dne 29. 1. 2007, sp. zn. IV. ÚS 787/06, dostupném na nalus.usoud.cz, k tomu Ústavní soud doplnil, že „[v]olební soudnictví je založeno na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti. Tuto možnou příčinnou souvislost je však třeba vykládat nikoli jako pouhou abstraktní možnost, nýbrž je třeba ji v řízení řádně prokázat.“
14. K prvnímu okruhu námitek soud konstatuje, že rozdávání letáků (zde dokumentu Fakta a mýty) i přesvědčování potenciálních voličů, aby se neúčastnili akcí pořádaných konkurenční volební stranou, představuje součást volební kampaně účastníka 2). Základní limity volební kampaně jsou upraveny v § 30 volebního zákona, ve kterém je pouze uvedeno, že pro volební kampaň starosta může vyhradit plochu pro vylepení volebních plakátů, a to nejméně deset dnů přede dnem voleb, že možnost jejího využívání musí odpovídat zásadě rovnosti kandidujících volebních stran, že v době počínající třetím dnem přede dnem voleb a končící ukončením hlasování nesmějí být žádným způsobem zveřejňovány výsledky předvolebních a volebních průzkumů a že ve dnech voleb je zakázána volební agitace a propagace pro volební strany i nezávislé kandidáty v objektu, v němž je umístěna volební místnost, a v jeho bezprostředním okolí.
15. Jakým způsobem má být samotná volební kampaň vedena zákon výslovně neupravuje, ale je nepochybné, že volební kampaň musí být vedena tak, aby byla respektována základní ústavní práva voličů. Absence regulace volební kampaně při volbách do zastupitelstev obcí neomezuje občany ve svobodném projevu vůle při volbě svých zástupců. Volební kampaň je propagací volených kandidátů a deklarací cílů volební strany a je věcí úrovně politické kultury, v jaké rovině je takováto propagace v rámci volební kampaně realizována. Protože volební kampaň směřuje přímo k voličům, jsou to právě voliči, kteří mají nezadatelné právo vyjádřit svůj postoj nejen k samotné propagaci kandidáta a volební strany, ale i nezadatelné právo vyjádřit v průběhu volby kandidátů svůj postoj ke zvolené politické kultuře, která je v rámci volební kampaně praktikována (srov. usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 11. 2014, č. j. 30 A 129/2014-85, nebo usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 10. 2018, č. j. 40 A 14/2018-65, obojí dostupné na www.nssoud.cz).

16. Otázkou soutěže politických sil v rámci volební kampaně se zabýval také Ústavní soud mimo jiné v nálezu ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 3673/14, dostupném na nalus.usoud.cz, kde uvedl, že svobodná soutěž politických sil v demokratické společnosti ve smyslu čl. 22 Listiny základních práv a svobod náleží k fundamentálním ústavním principům, na nichž je založen demokratický a právní stát. Zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad všemi orgány aplikujícími právo, tedy i volebními soudy, musí tuto svobodnou soutěž politických sil umožňovat a ochraňovat. Dále v tomto nálezu Ústavní soud uvedl, že s výjimkou nejzávažnějších pochybení ve volební proceduře musí státní moc, reprezentovaná volebními soudy, zachovávat zdrženlivost ve své ingerenci a vyvarovat se aktivismu. Rozhodnutí voličů jako suveréna může soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, jestliže vady volebního procesu způsobily nebo prokazatelně mohly způsobit, že by voliči rozhodli jinak a že by byl zvolen jiný kandidát.
17. V nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, publ. pod č. 140/2005 Sb., dostupném na nalus.usoud.cz, pak Ústavní soud uvedl: „*Pokud jde o obsah volební kampaně, je si Ústavní soud vědom, že v jejím průběhu jsou voličům často velmi emocionální a vyostřenou formou předkládány argumenty, které mají ovlivnit jejich volební chování a rozhodnutí, koho budou volit. Smyslem volební kampaně v pluralitní demokracii však je nepochybně také to, aby byly posouzeny i ty nejkontroverznější otázky programu politických stran a kandidátů obecně, tak i jejich osobních vlastností a způsobilosti zastávat volenou veřejnou funkci. Jen v takovém případě budou moci voliči rozhodovat se znalostí věci a jen tak může být naplněna ústavní zásada, podle které je lid zdrojem veškeré státní moci. Pokud volební zákon (zde má Ústavní soud na mysli zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky – poznámka soudu) hovoří o požadavku čestného a poctivého vedení volební kampaně, má tím na mysli to, co se dříve označovalo jako čistota voleb (srov. § 56 odst. 1 zákona č. 75/1919 Sb., kterým se vydává řád volební v obcích republiky Československé). Nelze však tyto pojmy vykládat z hlediska soukromého práva a obecné morálky, neboť jde o jejich použití v podmínkách volební kampaně, která není ničím jiným než bojem o hlasy voličů.*“ V souladu s tímto nálezem musí zdejší soud konstatovat, že v rámci volební kampaně je běžné určité přehánění, používání komunikačních zkratk, hesel a působení na emoce voličů, avšak voliči, podobně jako u komerčních reklam s určitou mírou nadsázky komunikace počítají. Období volebních kampaní je tak typické určitým vyšším emocionálním nábojem a je zřejmé, že některá prohlášení ve volební kampani se mohou některé skupiny voličů dotknout. Nicméně jsou to právě voliči, kteří pak svobodně volí mezi různou nabídkou volebních programů kandidátů a zohledňují i formu podaných informací (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2013, č. j. Vol 33/2013-45, publ. pod č. 2832/2013 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz).
18. Vycházeje z citované judikatury zdejší soud konstatuje, že volební kampaň v podobě rozdávání dokumentu Fakta a mýty ani v podobě nenásilného odrazování potenciálních voličů od účasti na předvolebním setkání konkurenční volební strany nepředstavuje vybočení z mezí, které jsou běžné u tohoto typu kampaní tolerovány. Navrhovatelka by měla mít na paměti, že k události, na kterou poukazuje, došlo dne 22. 9. 2018 a nejpozději dne 24. 9. 2018, kdy podávala trestní oznámení, již věděla o existenci dokumentu Fakta a mýty, a tudíž jí nic nebránilo v tom, aby ve své volební kampani na tento dokument i na odrazování voličů reagovala například tím, že vyvrátí tvrzení obsažená v tomto dokumentu, která považovala za nepravdivá, nebo upozorní na praktiky konkurenční volební strany apod. Na reakci přitom navrhovatelka měla před volbami dostatek času, a

proto popsané jednání kandidáta účastníka 2) a jeho přívrženců není porušením volebního zákona. Soud zdůrazňuje, že navrhovatelka neupřesnila, které konkrétní skutečnosti z předmětného dokumentu shledává nepravdivými, a nepředložila ani nenavrhlala žádný důkaz k prokázání svého tvrzení, že předmětný dokument obsahuje nepravdivé informace s cílem navrhovatelku poškodit před nadcházejícími volbami. V tomto směru tedy navrhovatelka neunesla břemeno tvrzení ani břemeno důkazní, a proto v domnělé nepravdivosti nemůže soud shledat porušení volebního zákona.

19. Soud k tomu dodává, že pokud se volební strany či jednotliví kandidáti sníží k užití klamavých či zavádějících informací v rámci předvolební kampaně (což v projednávané věci nebylo prokázáno), svědčí to pouze o nízké úrovni celkové politické kultury v České republice.

K tomuto nešvaru nicméně nedochází jen v komunálních volbách, ale i ve volbách na celostátní úrovni, včetně voleb prezidentských. V této souvislosti zdejší soud poukazuje na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, který v klamavých či zavádějících tvrzeních současného prezidenta Miloše Zemana v rámci předvolební kampaně před prezidentskými volbami v roce 2013 neshledal porušení zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o volbě prezidenta republiky“), které by mohlo způsobit neplatnost těchto voleb (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2013, č. j. Vol 33/2013-45, publ. pod č. 2832/2013 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz). Vzhledem k tomu, že právní úprava volební kampaně ve volebním zákoně je benevolentnější oproti zákonu o volbě prezidenta republiky, lze podle názoru zdejšího soudu v případě komunálních voleb tolerovat určitou míru klamavých či zavádějících informací, jejichž existenci ovšem v projednávané věci navrhovatelka neprokázala. Soud proto uzavírá, že v prvním okruhu námitek neshledal porušení volebního zákona, které by mohlo ovlivnit výsledek voleb, natožpak hrubým způsobem.

20. Poté soud přistoupil k posouzení námítky týkající se tzv. volebního guláše. Soud především podotýká, že žádný z účastníků samotné nabízení tzv. volebního guláše nezpochybnil, proto soudu nevyvstala potřeba v tomto směru provádět dokazování. Navrhovatelce lze přisvědčit v tom, že nabízení tzv. volebního guláše ze strany osoby kandidující ve volbách představuje součást volební kampaně, tj. agitace a propagace. Kandidáti účastníka 2) tedy v den konání voleb (5. 10. 2018 cca od 13:00 hodin) prováděli volební agitaci a propagaci, když nabízeli mimo jiné i voličům tzv. volební guláš přímo v budově, kde se nachází volební místnost. V tomto jednání soud ve shodě s navrhovatelkou spatřuje porušení § 30 odst. 3 volebního zákona, neboť toto ustanovení zakazuje ve dnech voleb volební agitaci a propagaci v objektu, kde je umístěna volební místnost, a v jeho bezprostředním okolí. První ze shora uvedených podmínek pro vyslovení neplatnosti voleb tudíž byla naplněna a zbývá posoudit podmínku druhou a třetí, tj. souvislost mezi protizákonností a volebním výsledkem, resp. intenzitu vlivu protizákonnosti na výsledek voleb. V tomto směru ovšem navrhovatelka neuplatnila žádné tvrzení, neboť v návrhu nijak nepopsala, jaký má podle ní uvedené porušení § 30 odst. 3 volebního zákona vliv na výsledek voleb, a nenavrhlala k tomu ani žádný důkaz. Na tomto místě považuje soud za potřebné připomenout, že v předmětných volbách kandidovaly celkem čtyři volební strany, tudíž bez bližšího upřesnění, které navrhovatelka v návrhu neuvedla, není zřejmé, komu mohla či měla volební agitace spočívající v rozdávání tzv. volebního guláše prospět, či uškodit. Soud proto konstatuje, že navrhovatelka neunesla břemeno tvrzení ani břemeno důkazní,

tudíž neprokázala, že by zjištěné porušení zákona ovlivnilo výsledek voleb, natožpak hrubým způsobem.

21. Soud se ještě samostatně věnoval námitce navrhovatelky, že předsedkyně okrskové volební komise, která byla odpovědná za zajištění průběhu voleb, měla popsanému jednání spočívajícímu v rozdávání tzv. volebního guláše zabránit, na což ji navrhovatelka upozornila. Soud k tomu uvádí, že podle § 16 volebního zákona platí, že „[o]krsková volební komise a) dbá o pořádek ve volební místnosti, b) zajišťuje a dozírá na průběh hlasování, c) sčítá hlasy a vyhotovuje zápis o průběhu a výsledku hlasování, d) odevzdává volební dokumentaci do úschovy obecnímu úřadu s výjimkou jednoho stejnopisu zápisu o průběhu a výsledku hlasování.“
22. Vzhledem k tomu, že navrhovatelka jasně popsala, že kandidáti účastníka 2) nabízeli tzv. volební guláš v restauraci v přízemí budovy, ve které byla v prvním patře volební místnost, není podle soudu pochyb o tom, že tak činili mimo volební místnost, což současně znamená mimo dosah kompetencí okrskové volební komise. Navrhovatelka se proto mylí, pokud svaluje povinnost zabránit distribuci tzv. volebního guláše na předsedkyni okrskové volební komise, kterou taková povinnost netíží. Okrsková volební komise naopak v rámci svých kompetencí nezjistila žádné nedostatky, což je zachyceno v zápisu o průběhu a výsledku hlasování slovy, že při hlasování a zjišťování výsledků hlasování nebyly podány žádné stížnosti nebo oznámení. Soudu není zřejmé, z jakého titulu by předsedkyně nebo některý z členů okrskové volební komise mohli zasahovat do vydávání guláše v restauračním zařízení.
23. Pouze na okraj soud poznamenává, že navrhovatelka ani neuvedla žádné tvrzení, ze kterého by bylo možné dovodit jakýkoli vliv skutečnosti, že tzv. volební guláš byl nabízen i členům okrskové volební komise, na výsledek voleb. Ani v tomto ohledu tedy navrhovatelka neunesla břemeno tvrzení.
24. Ve vztahu ke všem námitkám navrhovatelky soud pro úplnost podotýká, že v malých obcích, kde jsou voliči formováni ve svých rozhodnutích bezprostředními a každodenními zkušenostmi s jednotlivými kandidáty, je nepravděpodobné, že by nějaká informace zveřejněná bezprostředně před konáním voleb nebo agitace volební strany spočívající v rozdávání tzv. volebního guláše mohla hrubým způsobem ovlivnit výsledky voleb do obecního zastupitelstva. K obdobným závěrům dospěl i Krajský soud v Hradci Králové ve svém rozhodnutí ze dne 27. 11. 2002, č. j. 30 Ca 188/2002-25, publ. v Soudní judikatuře ve věcech správních pod č. 1055/2002.
25. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že návrh na neplatnost voleb do Zastupitelstva obce Křimov konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018 není důvodný, neboť nebyl opřen o dostatečná tvrzení a důkazy, byť povinnost tvrdit a prokázat rozhodné skutečnosti tížila navrhovatelku. Soud proto tento návrh zamítl. V souladu s § 90 odst. 3 s. ř. s. soud o návrhu rozhodl usnesením ve dvacetidenní lhůtě od jeho doručení, a to bez nařízení jednání, neboť všechny potřebné skutečnosti bylo možné zjistit z předložené volební dokumentace, takže již nebylo zapotřebí provádět další dokazování.
26. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s., podle kterého v řízení ve věcech volebních nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo.

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Usnesení **nabývá** právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Ústí nad Labem 7. listopadu 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu